

Πανηγυρική Αγρυπνία Συνάξεως Παναγίας Γοργοεπηκόου στην Ιερά Μονή Δοβρά

/ [Ιερές Μονές](#)

Το βράδυ της Τετάρτης, 30ης Σεπτεμβρίου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τελέστηκε Πανηγυρική Ιερά Αγρυπνία για την εορτή της Συνάξεως της Παναγίας Γοργοεπηκόου, καθώς στον υπό ανέγερση Ναό μαζί με το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου τίθεται μόνιμα σε προσκύνηση και η Ιερά Εικόνα της Παναγίας μας.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε ο Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο

λόγο.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τον καθιερωμένο Αγιασμό για την πρωτομηνιά.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Γοργοεπηκόου τήν θαυμαστήν καί σεπτήν εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί».

Μέ βαθύ σεβασμό καί ἀπέραντη ἀγάπη προσκυνήσαμε καί ἀπόψε τή χάρη τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου, καί ἀγρυπνήσαμε ἐνώπιον τοῦ πιστοῦ ἀντιγράφου τῆς ὁμωνύμου εἰκόνης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τό ὁποῖο ἔχουμε τήν εὐλογία νά θησαυρίζεται στήν Ἱερά μας Μονή, στή Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά, καί στόν ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Λουκά, γιά νά ἐπακούει τίς προσευχές μας καί νά ἀνταποκρίνεται στά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλές φορές ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀντιμετωπίζουμε μέ ἄγχος τά ζητήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν καί τίς ἀνάγκες πού ἔχουμε. Τά ἀντιμετωπίζουμε χωρίς ὑπομονή, χωρίς καρτερία, χωρίς ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, καί νομίζουμε ὅτι ἡ βιασύνη καί ἡ ἀνυπομονησία μας θά συμβάλλουν στήν ἀμεσότερη ἐκπλήρωση τοῦ αἰτήματός μας καί τῆς ἐπιθυμίας μας.

Ξεχνοῦμε ὅτι ἡ δική μας θεώρηση τοῦ χρόνου δέν εἶναι ἀνάλογη μέ αὐτή τοῦ Θεοῦ, καί ὅτι ὁ Θεός ἔχει τό δικό του σχέδιο μέ βάση τό ὁποῖο δρᾷ καί ἀνταποκρίνεται

στά αιτήματά μας αποβλέποντας πρωτίστως στη σωτρία μας.

Ἄν ὅμως ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία μας δυσκολεύεται νά κατανοήσει καί νά συμφιλιωθεῖ μέ αὐτή τήν πραγματικότητα, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συγκαταβαίνει καί πάλι στό πλάσμα του, καί μᾶς προσφέρει μία λύση. Μᾶς προσφέρει τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τή στοργική Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καί μητέρα ὅλων τῶν χριστιανῶν. Αὐτήν ἡ ὁποία, ὅπως κάθε μητέρα, σπεύδει μέ μεγαλύτερη ταχύτητα νά ἀνταποκριθεῖ στά αιτήματα τῶν παιδιῶν της. Σπεύδει νά μᾶς δώσει αὐτό πού ζητᾶμε καί ἔχουμε ἀνάγκη, ἱκανοποιώντας τό αἶτημά μας. Σπεύδει νά ἀκούσει μέ προθυμία τήν παράκλησή μας καί νά ἐκπληρώσει τόν πόθο μας.

Αὐτό κάνει ἡ Παναγία μας μέσω τῶν ἱερῶν της εἰκόνων καί ἰδιαίτέρως μέσω αὐτῆς πού λόγω τῆς ἀμέσου ἀνταποκρίσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στά αιτήματα τῶν πιστῶν, ἔλαβε τό προσωνύμιο Γοργοεπήκοος, αὐτῆς δηλαδή πού γρήγορα ἐπακούει τίς δεήσεις μας καί ἐπεμβαίνει θαυματουργικά στή ζωή μας καί γίνεται «ταχινή βοήθεια» σέ κάθε ἀνάγκη μας.

Ένα τέτοιο θαῦμα πού ἐπιτέλεσε ἡ εἰκόνα αὐτή τῆς Παναγίας μας τῆς Γοργοεπηκόου, τῇ Σύναξί τῆς ὁποίας ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας καί τιμοῦμε καί ἐμεῖς ἀγρυπνώντας ἀπόψε, ἔδωσε στήν εἰκόνα αὐτή, τό πρωτότυπο τῆς ὁποίας ὑπάρχει στήν Ἱερά Μονή Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τόν 17ο αἰώνα τό προσωνύμιο.

Ἡ ἱερά εἰκόνα βρισκόταν στόν ἀνατολικό τοῖχο τῆς τραπέζης τῆς Μονῆς, καί ὁ μοναχός πού ἦταν τότε τραπεζάρης περνοῦσε τακτικά μέ ἀναμμένα δαδιά, πού μαύριζαν μέ τούς καπνοῦς τους τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας.

Μία ἡμέρα, περνώντας καί πάλι μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα μέ ἀναμμένα δαδιά, ἄκουσε μία φωνή νά τοῦ λέγει: «Νά μήν ξαναπεράσεις ἀπό ἐδῶ μέ τά δαδιά, γιατί καπνίζεις τήν εἰκόνα μου».

Ὁ μοναχός θεώρησε ὅτι φαντάστηκε τή φωνή, καθώς δέν ὑπῆρχε κανείς στόν χῶρο, καί ἀδιαφόρησε. Λίγες ἡμέρες ἀργότερα, περνώντας καί πάλι ἀπό τό ἴδιο σημεῖο, ἄκουσε τήν ἄγνωστη φωνή νά τοῦ ἐπαναλαμβάνει τήν ἴδια ἐντολή. Ἀδιαφόρησε καί πάλι ὁ Νεῖλος, ἀλλά πρὶν προλάβει νά ἀπομακρυνθεῖ, ἔχασε τό φῶς του. Φώναξε τούς συμμαστές του, οἱ ὁποῖοι ἔντρομοι διαπίστωσαν ὅτι ὄντως δέν ἔβλεπε. Τότε ἐκεῖνος τούς ἀποκάλυψε τί εἶχε συμβεῖ καί ὅτι τό πάθημά του ἦταν ἡ συνέπεια τῆς ἀνυπακοῆς του στήν ἐντολή τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ὁ ἡγούμενος ὅρισε νέο τραπεζάρη καί ἔδωσε ἐντολή νά κρεμάσουν μία ἀκοίμητη κανδήλα καί νά τήν θυμιάζουν καθημερινά. Ὁ Νεῖλος, μετανιωμένος, στεκόταν σέ ἓνα στασίδι ἀπέναντι ἀπό τήν εἰκόνα καί παρακαλοῦσε τήν Παναγία καθημερινά νά τόν συγχωρήσει καί νά τοῦ δώσει καί πάλι τό φῶς του.

Καί ὄντως μία ἡμέρα, ἐνῶ στεκόταν καί δακρυσμένος παρακαλοῦσε τήν Παναγία νά τόν θεραπεύσει, ἄκουσε τήν ἴδια φωνή πού τόν πληροφοροῦσε ὅτι εἰσακούσθηκε ἡ προσευχή του καί θά ἀποκτήσει καί πάλι τό φῶς του. Καί ἀκόμη τοῦ εἶπε ὅτι ὅποιος ἔχει κάποια ὑλική ἢ πνευματική ἀνάγκη θά ἔπρεπε στό ἐξῆς νά καταφεύγει στή βοήθειά της, γιατί τό ὄνομά της εἶναι «Γοργοεπήκοος».

Ἄς ἀκούσουμε καί ἃς ὑπακούσουμε καί ἐμεῖς τήν προτροπή τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου καί ἃς καταφεύγουμε πάντοτε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στή βοήθειά της, φροντίζοντας βέβαια νά τήν ἱκανοποιῦμε μέ τήν ὑπακοή μας στό θέλημά της πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ὑπακοή μας στό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Υἱοῦ της.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)